

Can Mestric

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Camí de Can Masó. Polígon 12 Parcel·la 69
Emplaçament
Alçada: Veïnat de la Vall de Ramió
87

Coordenades:

Latitud: 41.71283
Longitud: 2.61125
UTM Est (X): 467660
UTM Nord (Y): 4617966

Classificació

Número de fitxa 08082 - 163
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enfonsada, amb parets visibles però envoltada de bardissa.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08081A012000690000BL
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 08:06

Descripció

Can Mestric és una casa mig enfonsada situada en el veïnat de la Vall de Ramió. S'hi accedeix pel camí que mena a Ca l'Agutzil. A partir d'aquí, continuar en direcció sud-est pel mateix camí, una seixantena de metres. A mà dreta mateix, abans d'arribar al revolt, per sobre del marge hi ha un roure i darrera mateix un espès bardissar del qual sembla sobresortir un munt d'heura, que delata la presència d'estructures muraries d'uns cinc metres d'alçada.

La planta és rectangular, amb varis murs interiors de fins a 0'60 m de gruix que conformen els diferents espais, com la cuina, lloc d'habitació, o les corts. El carener era perpendicular a la façana principal, que estava orientada al sud-oest. La coberta a dos vessants, de teula àrab, que es localitzen esmicolades i escampades entre la runa acumulada per l'enfonsament. Les parets que queden dempeus ofereixen una visió general de com era, amb planta baixa i pis, com així ho denota la presència de nombrosos encaixos per a les bigues de fusta. Els muntants de les obertures interiors són de pedra, més o menys retocada però sense massa mirament. Les llindes són de fusta i per solucionar els gruixos dels murs, se'n poden comptabilitzar fins a tres, com també acostuma a passar en les construccions de pedra seca. El paredat es de pedra irregular amb la cara més o menys planera i argamassa amb arrebossat de morter de calç del qual encara se'n poden veure algunes restes.

Al voltant de la casa, ensorrats i embardissats s'hi observen altres dependències annexes, probablement alguna cort o pallissa i amb la boca protegida per un filat hi ha un pou del qual només se'n conserva una part de l'estructura degut a l'abandonament i el pes de l'heura que ja ha ensorrat la coberta.

Observacions:

En el llibre, "Fogars de la Selva, temps ha" de Jaume Fugarolas i Josep Vilà, la casa se situa en el costat oposat del camí.

Història

El primer document localitzat que parla de Can Mestric és una venda atorgada l'any 1884 per Josep Dalmau d'Hortsanvinyà a favor de Pau Caselles.

En el padró municipal de l'any 1889, Jaume Garrós, és el propietari, que hi viu amb en Josep Dalmau i Illa.

Els censos parroquials dels anys 1905 fins el 1914 deixen constància del matrimoni format per Jaume Garrós i Saurí i Eulàlia Estaper i Albert, que hi viuen amb els seus fills Manel, Antoni i Rosa. Segons els documents, aquest Jaume Garrós era l'encarregat del manteniment de les palanques del pas de Ramió i cobrava per aital feina, entre quinze i vint pessetes anuals. L'any 1908 també farà de carter, la qual cosa li suposarà un increment de fins a cent cinc pessetes. Jaume Garrós mor abans de 1918, perquè a partir de 1918 a la casa només hi viu, segons el padró, (la seva vídua), Eulàlia Estaper amb el seu fill, Antoni Garrós Estaper que ja està casat amb Elionor Ferrer i Ferré i la filla d'ambdós, Maria. El matrimoni jove tindrà dos fills més, en Jaume (1925) i la Rosa.

Sembla que aquest matrimoni marxa més endavant perquè entre 1928 i 1932 a la casa hi continua vivint l'Eulàlia Estaper i Albert.

A mitjans dels anys quaranta hi viurà la segona filla de Jaume Garrós i Eulàlia Estaper, la Rosa Garrós Estaper, amb el seu marit, Perfecte Rossel Saurí amb dos nens, Pere i Sarita, que sembla que foren els darrers a habitar la casa, que sense manteniment s'anà ensorrant.

No sembla que posseïssin massa terres però com la majoria de famílies que vivien en aquests paratges, tenien un parell de vaques, treballaven la terra i es dedicaven als oficis del bosc.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

